

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงพยาบาลกลาง กลุ่มงานบริหารทั่วไป โทร.๐๗๖-๓๑๑๐๓๓-๔ ต่อ ๔๘๓

ที่ ภก.๐๐๓๒.๓๐๑/รพ.๑/๑๗๖๐ วันที่ ๒๙ เม.ย. ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ ในเว็บไซต์
โรงพยาบาลกลาง

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกลาง

ด้วยจุลสารข่าววินัยและคุณธรรมฉบับนี้นำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่าง
การกระทำผิดวินัย ในการนี้ กลุ่มงานบริหารทั่วไป จึงขออนุญาตเผยแพร่จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่
๑ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ ในเว็บไซต์ของโรงพยาบาลกลาง เพื่อประชาสัมพันธ์ให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับทราบกรณี
ตัวอย่างการกระทำผิดวินัยของเจ้าหน้าที่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

(นางแสงดาว พรหมจันทร์)

นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ

อนุญาต

(นายบรรพต ปานเคลือบ)

นายแพทย์ชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกลาง

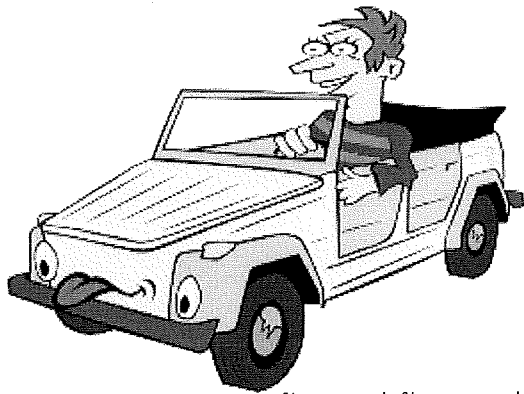
จูลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

จูลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

รถเป็นเหตุ สังเกตได้

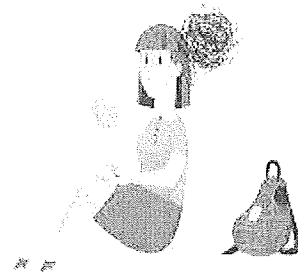
นายพอใจ ข้าราชการ เป็นหัวหน้าหน่วยงานราชการ มีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาข้าราชการในสังกัด มีอำนาจอนุมัติใช้รถยนต์ราชการ ได้สั่งการให้พนักงานขับรถของหน่วยงานนำรถยนต์ราชการเพื่อรับ-ส่ง ตนเอง กลับบ้านพัก ซึ่งอยู่ห่างจากสำนักงาน ๑๓/๗ กิโลเมตร เป็นประจำ

ทุกเย็นวันศุกร์ และให้มารับที่บ้านพักเพื่อมาสำนักงานในเช้าวันจันทร์ ไม่ปรากฏว่ามีหลักฐานการขอใช้รถตามระเบียบ ของทางราชการ นอกจากนี้ยังพบว่า นายพอใจ ได้นำรถยนต์ราชการดังกล่าว ไปงานรับปริญญาลูกสาวของตนเอง ซึ่งการใช้รถยนต์ราชการของนายพอใจ ล้วนแต่ใช้น้ำมันเชื้อเพลิงที่มีไว้สำหรับงานราชการและเบิกจ่ายจากเงินของทางราชการทั้งสิ้น

พฤติกรรมของนายพอใจ ดังกล่าว เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ไม่มีที่ยิน

นางสาวพอดี ข้าราชการ
ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ดังนี้ วันที่ ๑ - ๗ ,
๑๔ - ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำนวน ๑๖ วัน
วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ จำนวน ๑ วัน

วันที่ ๑ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำนวน ๓๐ วัน วันที่ ๑ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๒ จำนวน ๓๐ วัน วันที่ ๑ - ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ จำนวน ๓๐ วัน เป็นการขาดราชการเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน รวมจำนวน ๑๐๙ วัน ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้ทำการประเมินสาเหตุการไม่มาปฏิบัติ

ราชการร่วมกับนักจิตวิทยา จำนวน ๓ ครั้ง นางสาวพอดีอ้างเหตุที่ไม่มาปฏิบัติราชการว่าตัวเองไม่มีเงินค่ารถ ต่อมาผู้บังคับบัญชาได้บรรเทาความเดือดร้อนให้มาพักที่บ้านพักของทางราชการ แต่ นางสาวพอดี ก็อ้างเหตุผลอีกว่าตัวเองไม่มีที่ยืนในหน่วยงาน เพราะทุกคนมองตนเองในแง่ลบ หลังจากนั้น นางสาวพอดี ก็ไม่มาปฏิบัติงานอีกเลย

ซึ่งนักจิตวิทยาได้แจ้งสาเหตุที่นางสาวพอดีไม่มาปฏิบัติราชการว่า นางสาวพอดี เป็นคนโทษสิ่งแวดล้อม โทษคนรอบข้างว่ามองตัวเองเป็นคนไม่ดี มีปัญหาครอบครัวจนถึงปัญหาเรื่องเงิน จนกระทั่งมีพฤติกรรมไม่ยอมรับการติดต่อจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ด้วยการไม่รับโทรศัพท์ และจะหลบหนีเมื่อไปหาที่บ้าน

พฤติการณ์ของนางสาวพอดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สำนักระงับหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา๘๒(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตรวจไม่ครบ

นางสมหญิง นางสมพร นางสมหวัง ข้าราชการ คณะกรรมการ

เก็บรักษาเงิน ร่วมกับนางสมควร เจ้าหน้าที่การเงิน มีหน้าที่ตรวจสอบการรับเงินประจำวันจากนางสาวสุขใจ เจ้าหน้าที่เก็บเงิน และ ออกใบเสร็จรับเงิน ค่ารักษาพยาบาล ซึ่งได้ตรวจนับเงินสด

ตรงกับ...

ตรงกับสำเนาใบเสร็จรับเงินตามที่นางสาวสุขใจ นำส่งเท่านั้น โดยไม่ได้ตรวจสอบว่านางสาวสุขใจ ได้ส่งสำเนาใบเสร็จรับเงินไม่ครบถ้วนตามที่ได้ออกใบเสร็จรับเงินไปจริง และนางทองหยิบ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ตรวจสอบรายงานการบันทึกบัญชีรับเงิน

ประจำวันก่อนเสนอหัวหน้าหน่วยงาน ก็ไม่เรียกหลักฐานสำเนาใบเสร็จรับเงินประกอบการตรวจสอบ เป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้นางสาวสุขใจ ใช้เป็นช่องทางในการทุจริตยกยอกเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตน เป็นระยะเวลา ๒ ปี ๖ เดือน จำนวน ๒๐๘ ฉบับ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๐๔,๕๑๔ บาท คณะกรรมการเก็บ

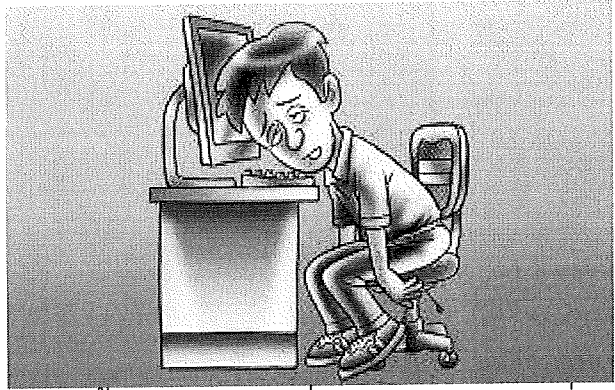
รักษาเงิน ชี้แจงว่า นางสาวสุขใจ กระทำการทุจริตโดยการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลการเก็บเงินประจำวันในระบบคอมพิวเตอร์โดยออกใบเสร็จรับเงินตามจำนวนที่ได้เรียกเก็บตามใบรายการสั่งยาของหน่วยงาน และคืนใบเสร็จฉบับจริงที่มีจำนวนเงินถูกต้องให้กับผู้มารับบริการ แล้วรวบรวมสำเนาใบเสร็จและสรุปจำนวนเงินสดในแต่ละวันส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินตรวจสอบ ซึ่งในสถานการณ์และพฤติการณ์เช่นนั้น แม้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินจะได้ใช้ความระมัดระวังก็เป็นการยากที่ตรวจพบการทุจริตของนางสาวสุขใจ ส่วนนางทองหยิบ ชี้แจงว่า การกระทำของนางสาวสุขใจ เป็นการทุจริตยกยอกเงินโดยมีการวางแผนที่แยบยล ซึ่งในสถานการณ์และพฤติการณ์เช่นนั้นแม้ตนจะได้ใช้ความระมัดระวังเพียงใดก็เป็นการยากที่จะสามารถตรวจพบการทุจริตได้

พฤติการณ์ของนางทองหยิบ นางสมหญิง นางสมใจ และนางสาวสมพร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๓ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์นางทองหยิบ งดโทษ นางสมหญิง นางสมพร และนางสมหวัง โดยว่ากล่าวตักเตือน

ลาชายของ...

ลาขายของ

นายทองสต ข้าราชการ มีหน้าที่ในการเจาะเลือดให้แก่ผู้รับบริการ ได้ขาดราชการเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน ซึ่งหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงานได้ติดต่อ นายทองสต ทางโทรศัพท์ เพื่อให้กลับมา ปฏิบัติงาน แต่นายทองสต ไม่ได้กลับมา วันต่อมา นายทองสต กลับมาและได้เขียนลาภิกษยอนหลังในวันที่ขาดราชการดังกล่าว เสนอหัวหน้างาน และผู้บังคับบัญชา โดยให้เหตุผลว่า ชายของที่ต่างจังหวัดเพื่อนำเงินสด มาชำระหนี้จำนวนมากทั้งหนี้ส่วนตัวและหนี้ของบิดามารดา แต่หัวหน้างานและผู้บังคับบัญชา ไม่อนุญาต ทั้งนี้ นายทองสต ได้ลาออกจากราชการแล้ว

พฤติการณ์ของนายทองสต ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย/ระเบียบ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๕๘๙/๒๕๖๒ ผู้ฟ้องคดีเป็นเภสัชกร ประจำร้านขายยา ประเภทต้องมีเภสัชกรชั้นหนึ่งอยู่ประจำในร้านขายยาแผนปัจจุบัน ประเภท ข.ย.๑ มีผู้ร้องเรียนต่อสภาเภสัชกรรมว่าเภสัชกรดังกล่าวไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ ประจำ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันตลอดเวลาที่เปิดทำการ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ต่อมาสภาเภสัชกรรมได้มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า เมื่อข้อเท็จจริงชัดเจนว่า ผู้ฟ้องคดี ไม่ได้อยู่ประจำ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันตลอดเวลาที่เปิดทำการ ตามที่กำหนดในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ อันเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม ตามข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีว่า มีอาการแพ้นั้น ไม่ใช่สาเหตุที่จะไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายได้ การที่สภาเภสัชกรรมพิจารณาแล้วมีคำวินิจฉัยให้พักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว เมื่อคำสั่งพิพาทดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

ที่มา : www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๙๖/๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เสมือนการเงิน และทำหน้าที่หักเงินเดือนข้าราชการตำรวจซึ่งกู้เงินประเภทสินเชื่อสวัสดิการจากธนาคารเพื่อนำส่งชำระหนี้ให้ธนาคาร ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีปัญหาส่วนตัวเรื่องเงินจึงได้นำเงินที่หักส่งธนาคารบางส่วนไปใช้สอยส่วนตัว ทำให้ธนาคารได้รับชำระหนี้ไม่ครบ โดยมียอดค้างรวมทั้งสิ้น ๔ เดือน ธนาคารจึงได้ทวงถามไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นลูกหนี้ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ได้รับความเสียหายร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อผู้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดจริง การกระทำของผู้ฟ้องคดีถือเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙/๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีซึ่งปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการเงินจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและระมัดระวัง โดยมีให้เกิดความเดือดร้อนแก่เจ้าของทรัพย์สินหรือเงินเดือน การที่ผู้ฟ้องคดีหักเงินเดือนข้าราชการตำรวจผู้ให้ความยินยอมแล้วไม่นำเงินจำนวนดังกล่าวส่งให้แก่ธนาคารเพื่อชำระหนี้ จนกระทั่งธนาคาร

ทวงถามเอาจากผู้กู้ ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายแก่ข้าราชการตำรวจผู้เป็นลูกหนี้ ทำให้ต้องเสียดอกเบี้ยจากการผิดนัดชำระหนี้เงินกู้และอาจทำให้ถูกฟ้องคดีในภายหลังได้ ซึ่งกรณีนี้แม้จะไม่มี การดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดีฐานยกยอกทรัพย์ เนื่องจากผู้เสียหายไม่ประสงค์จะดำเนินคดีอาญาก็ตาม แต่ในทางวินัยถือว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดสำเร็จแล้ว อีกทั้ง การกระทำของผู้ฟ้องคดีจะเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดวินัยร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ย่อมขึ้นอยู่กับพฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้นำเงินเดือนของข้าราชการตำรวจที่ตนมีหน้าที่หักชำระหนี้ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างความจำเป็นในเรื่องการศึกษาบุตร ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีมีความซื่อสัตย์สุจริตอย่างที่ข้าราชการตำรวจที่ดีพึงมีก็จะไม่เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้น และผู้ฟ้องคดีสามารถที่จะบรรเทาความเดือดร้อนของตนเองได้ด้วยวิธีอื่น นอกจากการเบียดบังเอาเงินของผู้อื่น พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียงเกียรติยศของข้าราชการ ทำให้ขาดความเชื่อถือศรัทธาจากผู้อื่นและเป็นตัวอย่างในทางที่ประพฤติน่าตำหนิ จึงเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๗๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น คำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีโดยให้ปลดออกจากราชการจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ที่มา : www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง

ผู้รวบรวม นายประกาศิต คำจันทร์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)